

SPOJENCI ZTRATILI VEŠKERÝ ZÁJEM O RUSKO

Rusové sami musí pracovat k záchraně své země.

Londýn, 1. ledna. — Jakkoliv nejsou doposud určité známky plány spojených ohledně Ruska, možno téměř s jistotou říci, že žádná nová vojska nebudou poslána do ruských zemí ani Francií, ani Anglií. Není sice jasno doposud, jednají se o definitivní rozhodnutí, nicméně zdá se, že spojenci jsou rozhodnuti ponechat Rusům samotným práci za účelem záchrany jejich země. Dosavadní účast ruská na této práci neuspokojila, ba možno přímo říci, že zklamala. Proti bolševické straně ruské netoliko nedověděly se sjednotiti k společné práci, nýbrž v mnohých případech poškodily práci, která v zájmu obrození Ruska byla již vykonána. Není mezi nimi jednoty v náhledech o budoucím útvaru Ruska a poněvadž každá jednotlivá strana pracuje na svou pěst, jsou dosavadní vyhlídky na svržení panství bolševiků nevalné.

Zprávy v minulých dnech oznamovaly, že bolševici jsou ochotni vyjednávat se spojenci ohledně odvolání vojsk spojeneckých zemí z ruského území. Bylo naznačeno, že kdyby bolševici uznali neodvratnost Fínska, baltských států, Litvy, Polska, Nového Ruska, Kavkazu, Astrachanu a Sibíře, a slíbili, že nebudou se pokoušeti o rozšiřování bolševismu a uznali zahraniční finanční závazky, spojenci zruší by blokádu ruského území a aniž by vstoupili do styků s bolševickou vládou, umožnili by, aby jádro bývalé ruské říše pracovalo samo ku své záchraně.

Vojenské zakročení v Rusku za současných poměrů nebylo by tak snadnou věcí, jak by se zdálo. Když spojenci na jaře právě minulého roku rozhodli se poslati vojska do Archangelska a do Sibíře, bolševici neměli téměř stálé armády a opírali se hlavně o několik pluků vojska lotyšského. Čechoslováci byli skutečnými pány situace a kdyby bylo dostalo se jim vydatné pomoci, byli by bývali s to pochopovatí do Moskvy, svrhnutí bolševiky a dopomoci k vládě skutečným reprezentantům lidu. Leč od té doby, co Lenin prohlásil válku Spojeným Státům, sebrána byla armáda o půl milionu vojáků, která nyní je dosti dobře vypravena a vycvičena. Blokáda spojených nezlomila moči bolševiků, naopak pobídla je k úsilovnější činnosti v ohledu vojenském a na jaře budou mít armádu o milionu mužů — ne-li větší — ku své dispozici.

Spojenci vidí, že bolševici nemohou jim již uškoditi, a ovládnutí skutečně demokratickým duchem, mají v úmyslu ponechat Rusům samotným práci ku záchraně Ruska. Je silně možné, že bude pomoci přátelským vládám, jako polské a ukrajinské, aby zachránily se před bolševismem, ale nebude pomýšleno na vrzení nového břemene na válkou unavený lid Francie a Anglie, který přinesl již tak velké oběti ve válce s Německem.

Petrohradští Němci chráněni bolševiky

Varšava, 1. ledna. — Ulice Petrohradu jsou špinavé, budovy nečistěné a obyvateľstvo všeobecně zanedbané a v nečistém oděvu, ale pořádek je tu jakž takž udržován bolševickými autoritami. Nejlépe ze všeho obyvatelstva daří se německým Rusům, kteří těší se o chráněni a přízni Trockého, který sám je z této třídy lidí. Jedině tyto ruští Němci, ať jakkoliv jsou zamožní, jsou chráněni před masakry a násilnostmi bolševiků. Jejich peníze mají takovou moc dnes jako měly za carského režimu a šáti se a žijí dle své libosti. Jakkoliv Trocký a jeho stoupeníci jsou proti kapitálu, za peníze všechno je možno získati v Petrohradu. — Bolševičtí úředníci učíní za peníze všechno, neboť úplatkářství za bolševického režimu kvete jako za režimu carského. V petrohradských vězeních nalézá se doposud velké množství lidí, hlavně příslušníků druhdy zamožných ruských tříd. Mezi uvězněnými je několik bývalých velkokůzlat a statkářů.

SIBÍRSKÁ VOJSKA NA POSTUPU NA URALSKU

Českoslovenští vojáci přidělí se na těchto bojích.

Vladivostok, 1. ledna. — Vše ruská vojska došla v minulých dnech pozoruhodných úspěchů v oblasti Jekatěrinburgu a zatlačují nepřetržitě bolševické pravé křídlo. Spojovací bod mezi Permí a Verhomarje líníí a odbočkou od Solikatsku byl zaujat všeruskými vojsky. Šedesát lokomotiv a 90 vozů bylo při tom získáno. Jedna bolševická divise byla poražena a 2,000 bolševických vojáků při tom zajato. Bolševická vojska vykládila Perm, který po té zaujat byl sbory sibiřského vojska.

Zdá se, že došlo k dohodě s československými vojsky, která z počátku nejvíce ochotu spolupracovati s Kolčakovou vládou, k níž měla nedůvěru. Celá řada československých batalionů zaujala opevněnou posílec na bitevních liniích. Poněvadž Čechoslováci počítají na pomoc spojených, pro jejich vlast, jsou ochotni zachovati se tak, jak spojenci budou si přát. Některé jejich části chtěly prosekati si cestu domů bolševickými liniemi, ale nyní jeví se mezi všemi dispozicemi zůstatí v Rusku po tak dlouho, dokud spojenci si budou přát. Opovice proti Kolčakově vládě pomínula a československá vojska budou pokračovati v boji proti bolševikům až do dalších rozkazů od autorit, které uznávají.

Situace v Rusku je nyní následující: Americká a japonská vojska nedostala se dále než k Irkutsku. Čechoslováci, nemožouce se dovolati pomoci, ustoupili před bolševickou přesilou od řeky Volhy a zaujali posílec dále v Uralu. Na severu, v oblasti Archangelské, vojska spojených byla poněkud zatlačena a nastává zima přerušila boje ve větším měřítku. Válečné lodě spojených kontrolují Černé moře. Angličané zaujali Kavkaz a brzy budou kontrolovati také moře Kaspické. Válečné lodě spojených vstoupily do Helsinforssu, Revalu a Libavy. Polsko a Ukrajina mobilisují.

Bolševici, obávající se útoku na Petrohrad, chystají se přestěhovati svoji vládu do Nižního Novgorodu. Poněvadž Němci, dle znění podmínek příměří, vyklízejí Estonsko, Kuronsko, Litvonsko a Litvu, bolševici poslali svoje armády k zaujetí těchto území. Tyto armády, dle dočasnějších zpráv, nacházejí se na postupu. Baltské státy volají k spojením o pomoci v snaze zachrániti se před bolševickou záplavou, jež žene se k Revalu a Rize. V Estonsku bolševici zaujali Walk a v Livonsku překročili řeku Dvynu a postupují směrem k Libavě. Jiná vojska bolševická připravují se vniknouti do Polska.

Nezdá se, že by tyto nové operace nějak oslabily bolševické fronty na severu v oblasti Archangelska, v Uralu a v Donské oblasti, kde kozáci pokračují ve své drobné válce. V krajích, které bolševici kontrolují, není žádných známek silnější organizovaného protibolševického hnutí.

Nepřátelští cizinci budou deportováni

Washington, D. C., 1. ledna. — Deportace většiny 3,000 anebo 4,000 nepřátelských cizinců, nyní internovaných ve Spojených Státech, bude odporučena kongresu odborem spravedlnosti. Zvláštního zákonodárství bude třeba k jejich deportování. Odbor spravedlnosti bude žádati, aby všem bylo znemožněno znovu na půdu Spojených Států vstoupiti. Většina těchto internovaných cizinců, jak se oznamuje, přeje si, aby co nejdříve mohla se vrátiti do Německa.

Poláci žádají Němce o střelivo

Basilej, 31. prosince. — Polské ministerstvo požádalo německou vládu o zásoby střeliva, aby polští vojáci mohli postaviti se proti bolševikům, dle zpráv, jež jsou tu v oběhu. Práví se ale, že Německo není ochotno vyhověti polským návrhům na tom základě, že bylo by proti principu neutrality, který německá vláda zaujala vůči bolševikům.

NÁVRAT MASARYKŮV ZNAMENAL NEJVĚTŠÍ DEN PRO ČECHY

Praha, Čechy, 2. ledna. — Profesor Tom. G. Masaryk, který pracoval těžce a tak statečně přestál bolest vyhanství a odloučení od své rodiny doma a který odsouzen byl k smrti rakouskou vládou a byl by býval popraven, kdyby byla tato vláda s to se ho zmocniti, je nyní prezidentem. Prostým slovem "slíbují," složil přísahu úřadu svého a připojil se k svému lidu v práci na budování československé demokracie.

Sobota, dne 20. prosince, byla největším dnem československé historie, poněvadž toho dne dlouho nepřítomný vnde se vrátil. — Předeházející oslavy princeů a starého císaře Františka Josefa nebyly ničím v porovnání s poutou, která přichystána byla profesorovi Masarykovi.

Vlaku s prezidentem Masarykem předeházely dva jiné vlaky, z kterých první přivezl 300 vojáků z legií, které sloužily na francouzské a italské frontě. Parostroj nesl československou vlajku — bílou a červenou. Vedle vojska tento vlak vezl také potřeby a plukovní automobily. Druhý vlak byl bezpečnostní a nalézal se na něm ministr železnic, Zahradník, a generál Diviš, velitel československého vojska v pražském distriktu. V 1:15 dělostřelectvo vypálilo pozdrav třiceti ran, jakmile parostroj přistavil vlak, vyzdobený bíle a červeně, objevil se ve vinohradském tunelu. V této době lehký poprask sněhu snášel se na zemi. Jakmile vlak stanul, obrovské zástupy lidu, jež se shromáždily od rána, propukly v nadšený jásot.

Ze stanice přicházela slečna Alice Masaryková, provznená měšťanstvom Přemyslem Šámalem. — Jan Masaryk, který vydal se na cestu z Prahy, aby uvítal svého otce v Budějovicích, vyšel z vlaku, vzal sestru za ruku a vedl ji k otcovi a Olze, její druhé sestře, jež sdílela s otcem vyhanství. Páni Masarykové byla nemoena a nebyla s to dostaviti se na stanici.

Po té president vyšel a kráček špalírem Sokolů a studentů do bývalé císařské čekárny na stanici, stannv dojat s obnaženou hlavou, leždy vojenská kapela hrála československou hymnu a po ní hymny spojených. Nadšení zástupů bylo nezměrné, když poznaly presidenta ve svrchníku téhož stříhu a měkkém klobouce, jaký nosil před válkou.

V bývalé císařské čekárně s prezidentem byli, vedle jeho deery a syna, český básník Machar, plukovník Husák a generál Piceioni. Na stanici delegace slovenských spolurodáků nabídla chléb a sůl prezidentovi podle starého zvyku. V čekárně president, vyhlízející svěže, jakkoliv poněkud pobudlý, uvítán byl aktuálním prezidentem, Dr. Kramářem. Oba slzeli následkem pohnutí a v důsledku úlevy z neobyčejného napnutí dlouhých čtyřletých let, kdy jeden z nich byl exultantem a druhý odsouzen k smrti provazem. Dr. Kramář oslovil francouzsky, italsky a anglicky vysoké důstojníky, kteří byli přítomni. Nebylo tu žádných Američanů nad hodnost poručíka, což je podivné v vládě, kde Američané jsou populárnější nežli jiní. President Masaryk prohlásil ku členům vlády:

"Jsem příliš pohnut, než abych mohl mluvit. Je to poprvé v posledních čtyřech letech, co jsem tak hluboce dotčen. Víme, jak silně se pracovalo proti nám a jak mnoho překážek byli jsme nuceni překonat, ale nalezneme přátel, kteří estu ze všeho toho, Dr. Kramář řekl, že jste nedočkavě očekávi na můj příchod. Také já jsem nedočkavě čekal na okamžik, kdy sem přijdu a pokračovati budu v práci. Jak mnoho bezesných nocí jsem měl v těchto čtyřech letech. Víme, jak těžce byli jste ujařmení a jak těžký byl váš úkol. Jste všichni hrdinští a silní a síla vaše ukázala, že jste jednotni za svými vůdci, přes to, že tito byli vypovězeni. Moje srdce děkuje. Slíbují, že pokračovati budu ve svých snahách bez oddechu."

President Masaryk po té mluvil s populárním spisovatelem Jiráskem, děkuje mu za jeho práci v udržování ducha lidu. Prohlásil, že v budoucnu bude žiti skutečností, že každý musí pracovati na budování československé demokracie. Z Wilsonova nádrázi, jak toto nádrázi se nyní jmenuje,

president ubíral se nadšenými zástupy k parlamentní budově, kde složil přísahu. Ze všech okolních krajín lidé dostavili se do Prahy k uvítání presidenta. Děvčata byla oblečena v národních krojích a sta jíh nalézaly se na schodech Musea, které vyhlíželo jako tropická květnatá zahrada. Všechny domy vyzdobeny byly v barvách červenobílých od střechy až k půdě.

Poručík Rudický Voska z New Yorku a poručík T. Tordy z Washingtonu, přidělení k americké misi Hunta Cooka z Philadelphie, nalézali se v presidentově průvodu a získali také ovace jako president sám. Americké vlajky převládaly ve výzdobě, ale také vlajky anglické, francouzské a též italské byly aklamovány, až oslava přijala na sebe mezinárodní charakter.

Příjezd presidenta Masaryka značí počátek československé republiky. Tento vzdělaný a energický lid s okovy nyní rozvířitémi získal si právo k čestnému místu ve světě. Jeho budoucnost je zajištěna jako důležitého člena v rodině národů. — Kabelogram A. R. Deekera, korrespondenta Chicago Daily News.

Washington, D. C., 2. ledna. — Tomáš G. Masaryk, president nově československé republiky, odjel z Prahy do Říma, a dle informací, získané z úředních kruhů, má v úmyslu konferovati s prezidentem Wilsonem a italskými státníky ohledně sporů mezi Itálií a novou republikou jihoslovanou o bývalé rakouské území na Adriatickém pobřeží, nyní zaujaté vojskem italským.

Některé diplomaté zdejší považují tento spor za jeden z nejzávažnějších, který vyvstal z rozdělení bývalého mocnářství rakousko-uherského, a vyjádřili naději, že dohoda, jež uspokojí obě strany, může býti výsledkem konference mezi prezidentem Wilsonem a Masarykem a italskými státníky. Itálie vždy považovala držení východního pobřeží Rakousko-Uherska za nebezpečí, a cínil si nároky na toto území v důsledku opatření smlouvy londýnské, uzavřené před její vstupem do války.

Naproti tomu Jihoslované prohlašují, že území toto je dle práva součástíku jejich nové republiky, poněvadž obydleno je slovanským lidem, a poněvadž nová republika potřebuje nutné pobřeží k svému rozvoji.

PRVNÍ POSELSTVÍ PRES. TOM. MASARYKA

Haag, 31. prosince. — President Tomáš G. Masaryk ve svém prvním poselství k národnímu shromáždění československé republiky vzdal ehvalu prezidentu Wilsonovi a americkému lidu za jejich pomoc k svržení habsburského jádra. Při čtení poselství zmínka o Wilsonovi měla v důsledku velké ovace. President Masaryk ve svém poselství praví:

"Historická modlitba Komenského byla splněna a lid náš osvobozen. Žijeme v krásné pohádce? — Svět rozdělen je na dva tábory. V strašlivém konfliktu idealisté zvíťazili. Duch zvíťazil nad hmotou, právo nad silou, pravda nad lstí.

Když německá vítězství zdála se uskutečňovati pangermánský plán o podmanění celého starého světa, Amerika vystoupila ze své rezervy, uhradila unavené a zrazené Rusko, a v krátké době napotom maršál Feč diktoval podmínky poraženému Německu a Rakousko-Uhersku.

Theoretická autokracie podlešla demokracii, zbudované na základě lidskosti a mravnosti. President Wilson formuloval vůdčí principy demokracie, jež obsaženy jsou v americkém Prohlášení Neodvratnosti, kde, stejně jako ve francouzské Deklaraci Práv Člověka, revoluce triumfovala nad zákonem otčelosti a bylo prohlášeno, že všechna politická moc přichází z lidu, anebo, jak Lincoln pravil, je to vláda "lidu lidem a pro lid."

President Wilson prohlásil za vůlečný cíl osvobození veškerého lidstva. Veškerá lidskost sjednotila se proti centrálnímu mocnostem. My, Čechové a Slováci, nemohli jsme státi stranou světové války. Byli jsme nuceni rozhodnouti se proti Rakousko-Uhersku a proti Německu, poněvadž celá naše hi-

Cena pšenice stoupá cena mouky jde nahoru

Spotřebovatelé mouky učíní moudře, když si opatří zásoby před stoupnutím ceny.

Důležitou věcí při kupování jest, získati spolehlivou mouku vysoké jakosti na pečení, mouku, která jest vždycky dobrá. PURITAN MOUKA jest zaručena, aby vás uspokojila, nebo vaše peníze se vám vrátí. Každý grocerista má ji na skladě. Žádná jiná mouka není u hospodyň tak oblíbenou. — Poskytuje uspokojení.

Objednejte si jí pytel od svého obchodníka dnes. Zkuste jí na naše riziko. Jest čistá — pravá.

WELLS-ABBOTT-NIEMAN CO.

Schuyler, Neb.

storie vedla nás k demokratickým mocnostem.

V květnu roku 1917 byl jsem nucen jíti do Ruska, Japonska a do Spojených Států, odkud po sedmi měsících jsem se vrátil, jmenován jsa naš vládou po čtyřech letech prvním presidentem československé republiky — vykonal jsem tak pozoruhodnou a neočekávanou cestu kolem celého světa, pravou cestu kolem celého světa, získav celý svět pro naši národní věc a politický program, jehož rozbití Rakouska tvořilo podstatnou část.

Politika, zvláště revoluční, není možná bez peněz. Naš lid v Americe a Rusku mně pomohl. — Nevzal jsem ani krejcar od spojenců, ale dobrovolné příspěvky počaly se brzy scházeti ze všech zemí, z Anglie, Ameriky, Kanady, Afriky, Austrálie.

Všechny spojenecké mocnosti vyšly nám sympaticky vstříci. — Nevím, komu bych měl poděkovati nejdříve. Uznání Anglií a Spojených Států, největšími ze spojeneckých mocností, mnoho nám prospělo. Spojené Státy zaručily nám ze svého bohatství dostatečnou pomoc a máme od nich definitivní slib pro budoucnost. President Wilson sám má oddaný a upřímný zájem o naši otázku, a jsme zavázáni díky jemu a spojeneckým mocnostem. Mohou vždy na nás počítati.

Německý, rakousko-uherský a ruský imperialism se stroskotal. — Italé národy jsou osvobozeny. — Naším úkolem je nyní reorganizace východní Evropy. Stojíme na prahu nové doby, kdy lidskost cítí jednotu. Naš lid přispěje svědomitě k uskutečnění rozsáhlého tohoto úkolu.

Kodaň, 31. prosince. — Anglická vojska byla vyloďena v Rize, dle zpráv, jež zde byly získány. Krátce po vyloďení vojska došlo k srážkám, při kterých několik osob bylo usmrceno a poraženo. — Bolševičtí agitátoři popuzovali zástupy lidu, shromáždění se před budovou, kde Angličané konferovali se zástupci vlády, až ozvalo se volání: "Pryč s Angličany!" Na to davy lidu byly rozprášené.

Paříž, 31. prosince. — President Wilson má v úmyslu stráviti Nový rok v Paříži a večer odebrati se do Italie. Vráti se z Italie asi 10. ledna, kdy dojde k shromáždění mezispojenecké konference. Všeobecně má se za to, že president Wilson stráví v Evropě asi měsíc po svém návratu z Italie a že odebere se do Ameriky asi 19. února.

Manchester, 31. prosince. — Presidentu Wilsonovi dostalo se nadšeného uvítání v Manchesteru od místního a okolního obyvatelstva. Obrovské zástupy lidu dostavily se k jeho uvítání. President v odpovědi své na uvítání řeč měšťanstvy prohlásil, že Amerika není interesována v politice Evropy tak jako je interesována v přátelství mezi Evropou a Amerikou. Amerika nezajímá se toliko o mír v Evropě, ale v celém světě.

Paříž, 31. prosince. — "Lhal bych, kdybych prohlásil, že shodují se s prezidentem Wilsonem ve všech bodech," prohlásil premier Clemenceau v řeči své ku poslanecké sněmovně. "Náhledy presidenta Wilsona nejsou totožné s názory muže, jehož země byla spuštěna ve čtyřech letech války, začéž podle spravedlnosti musí se jí dostati náhrady." Clemenceau však vyslovil naději, že spojenci půjdou do mírové konference se stejnou jednotou, jakou osvědčili během války. Premierovi po té vyslovena byla poslaneckou sněmovnou důvěra.

Agenti bolševiků zaplavili Polsko

Varšava, 1. ledna. — Všechny známky nasvědčují tomu, že bolševici chtějí způsobiti obrozenému Polsku co nejvíce nesnázi, neboť vstali do Varšavy a jiných polských měst svoje agenty, jichž úkolem je podřívati důvěru k přítomné vládě a získavati dělnictvo pro bolševické ideje. Polská vláda snaží se ze všech sil, aby paralysovala práci těchto bolševických agentů a doposud podařilo se jí je držeti v šachu. Tito agenti bolševiků jsou většinou židé, opatření dostatečnou zásobou peněz. V této okolnosti jeví se značné nebezpečí, ježto většina polských židů novou vládu ve valné lásece nemá a ochotně propůjčují svého sluchu svým souvěreům z Ruska, kteří líčí jim, jaký ráj je očekává za bolševického režimu. Několik těchto židovských agitátorů bylo zatčeno a peníze u nich nalezené zabaveny. Mezi tím pak bolševická vojska blíží se k polskému území. Polská vláda snaží se zorganizovati vojska proti bolševickému nebezpečí. Hlásí se dostatek dobrovolníků, ale vypravení a výcvik jich je spojen se značnými potížemi, ježto není pro ně obuvi, svrchníků a pašek. Asi patnáct tisíc polských dobrovolníků bylo posláno do Haliče, aby tu bojovali proti ukrajinským bolševikům. Jsou to většinou jinoši od 18 do 22 roků staří. Mnozí z nich vypraveni byli do pole dary jednotlivců. Poláci mají všeho všudy asi čtrnáct aeroplanů. Nyní vyjednáují s Vídní za účelem koupě dalších. Celkem jenom asi sedmdesát děl má polský generální štáb k dispozici. Tato byla poslána veskrz k Lvovu, kde očekávan je útok ukrajinských vojsk, která chtějí se znovu zmocniti města Lvova. Poláci obrátili se na spojence o zbraně a střelivo a jak se vyznaménává, nějaké zásoby vezeny jsou polským vojskem, jež bylo posláno z Francie do Gdanska.

Problémy Polska jsou velmi těžké

Paříž, 1. ledna. — Francouzské časopisy věnují značnou pozornost otázkám obrozeného Polska, jehož postavení zdá se býti nejobtížnějším ze všech národů, jež získaly neodvratnost v důsledku vítězství spojených. Některé časopisy prohlašují, že značné mnoho těchto potíží Poláci připravili si sami svojí nerozhodnou a oportunistickou politikou do doby války, kdy nevěděli, na kterou stranu se skloniti. Čekali záchranu od centrálních mocností a v důsledku toho málo se spolehali na své vlastní síly. Je ku podivu, jak málo byli připraveni k řízení svých vlastních záležitostí ve chvíli, kdy německý válečný stroj na západě se shroutil. Jak prospělo by bylo Polákům určitě stanovisko ve válce, je patrné na Čechoslovácích, kteří nalézali se za války v stejném, ba namnoze horším postavení, a přece na převzetí vlády ve vlastní ruce byli daleko lépe připraveni než Poláci, kteří měli již tu výhodu, že jakýsi druh vlády pro ně zřízen byl centrálními mocnostmi. Největší nebezpečí spatřuje Polsko nyní v bolševismu a protože toto nebezpečí dotýká se také spojenců, dostane se jim nepochybně takové pomoci, jaká bude se mocti poskytovat, ale jinak Poláci musí se starati sami o sebe. Sotva spojenci rozhodnou se poslat do Polska vojska, o která polská vláda žádá.